

Lähettiläjä / Avsändare

SUOMEN RIISTAKESKUS

Sompiontie 1

00730 HELSINKI

029 431 2001

PÄÄTÖS

Pvm

Nro

10.08.2023

2023-1-000-30919-4

Vastaanottaja / Mottagare

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

HAKEMUS

Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti:

Haettava lupa voimassa 1 vuotta

Eläinlaji ja lupamäärä:

susi

2 kpl

Eläinlaji ja haettu lupa-aika:

susi

8.8.2023 - 28.8.2023

Hakemusalue:

Pinta-ala

500 ha

- Lupakartta susi 2023.JPG

Poikkeusperusteet:

SUSI

Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti:

-karjankasvatukselle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

Kielletyt menetelmät:

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista seuraavasti:

Hakija hakee metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista seuraavasti:

metsästyksessä saa ampua maalla kulkevasta moottorikäyttöisestä ajoneuvosta (auto, mönkijä, traktori ja moottorikelkka), sen suojasta tai välittömästi sen pysäyttämisen jälkeen. Metsästysaseiden on kuitenkin oltava moottorin käydessä lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan.

- Haen lupaa poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista seuraavasti:

Hakija hakee metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista seuraavasti:

pyynnissä on sallittu keinotekoiset valonlähteet, valonvahvistimet ja yötähtäimet, jotka mahdollistavat varman eläimen tunnistaminen ja eettisen laukauksen hämärän ja pimeän aikaan, jolloin hakemuksen kohteena olevat eläimet liikkuvat.

Hakemuksen perustelut

Syy siitä, miksi mm. kielletyt pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät ovat tarpeen:

- susi: Moottorikäyttöisen kulkuneuvon käyttö helpottaa laajan laidunalueen tarkkailua hämärän ja pimeän aikaan. Tilan n. 500 lammasta jaetaan laidunnuksessa useisiin pienempiin ryhmiin, jotka eivät normaalisti ole vierekkäisillä lohkoilla vaan laidunlohkojen välimatka on suurempi. Normaalisti susien tekemät hyökkäykset kotieläinten kimppuun ovat tapahtuneet hämärän tai pimeän aikaan, jolloin valonvahvistimien, yötähtäinten tai valonlähteiden käyttö lisää turvallisuutta ja mahdollistaa eettisen riistalaukauksen.

Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta

Vahingon suuruus:

- susi: 35000 €

Selvitys vahingosta:

- susi: Paimion reviirin lauma on tehnyt seuraavat hyökkäykset koti- ja tuotantoeläinten kimppuun kesällä 2023:

24.6. Salo, Hajala, Kahta hevosta raadeltu takajaloista

7.7. Paimio, Hevonpää, Etäisyys taloon 700 m, 5 karitsaa kuolleena

23.7. Salo, Vaskio, etäisyys taloon <200m, 7 lammasta kuolleena, 4 jouduttiin lopettamaan, yhteensä 11 kuollutta

28.7. Salo, Vaskio, sudet tulivat hevosaitaukseen, mutta talon asukkaat heräsivät ja karkottivat sudet ennen vahinkojen syntymistä

4.8. Salo, Hajala, etäisyys lähimpään taloon 200m, 25 uuhia kuolleena (4 jouduttiin lopettamaan saman tien ja 6 vielä eläinlääkäriin määräyksestä saman päivän aikana). 17 muuta on raadeltu ja ovat nyt hoidettavana. Yhtään uuhia ei oltu syöty, vain raadeltu ja tapettu.

5.8. Salo, Hajala, Sudet tulivat uudestaan seuraavana yönä laitumelle, mutta ne saatiin karkotettua ennen vahinkojen syntymistä

Koska lampaat sekä Vaskiolta että Paimiosta ovat nyt siirretty pois alueelta, rajataan hakemuksen lupa-alue sille alueelle, jossa tilan lampaat laiduntavat.

Vahinkojen arvioitu suuruus muodostuu 41 tapetusta lampaasta, 17 raadellusta ja jatkuvaa hoitoa saavasta lampaasta sekä eläinlääkäri- ja lääkekuluista eläinten hoitamiseksi.

Keino tai toimenpide:

- susi: Hakemusalueella olevan tilalla (Salon Hajalassa) on tehty yhteistyötä WWF:n, Riistakeskuksen ja SusiLife hankkeen kanssa useiden vuosien ajan lammasvahinkojen estämiseksi reviirin alueella. Lähes kaikkia saatavilla olevia menetelmiä eläinten suojaamiseksi käytetään jatkuvasti, jotta lampaiden laiduntaminen kesäaikaan olisi mahdollista. Näistähän on uutisoitu usein mm. radio- ja TV-kanavilla sekä lehdistössä.

Tilalla on käytössä mm. vartijalaamoja kolmatta vuotta peräkkäin, joiden on todettu menestyksellisesti ehkäisevän petovahinkoja mm. Etelä-Amerikassa ja Keski-Euroopassa.

Sellaisten laitumien, joilla tiedetään petovahinkojen riskin olevan korkea, käytöstä on luovuttu kokonaan.

Tilalle on rakennettu petoaitoja noin viiden kilometrin verran, mutta kaikkien eläinten suojaamiseen petoaitoja tarvitaan vielä n. 15 km lisää. Rakennustyö uusien aitojen tekemiseksi on jatkuvasti käynnissä. Valitettavasti, kuten Tohmajärven tapaus näytti, petoaidatkaan eivät pysty täysin suojaamaan eläimiä. Tavallista sähköaikaa sudet eivät kunnioita laisinkaan. On myös huomioitava, että pässit, tyhjäät uuhet ja uuhet pikkukaritsoineen tulee pitää kaikki eri laitumilla sopivan kokoisina ryhminä. Tehokkaalla laidunkierrolla pyritään pitämään eläinten loispaine mahdollisimman pienenä, mutta se vaatii myös isot laidunalueet käyttöön.

Tilan lampaat laiduntavat erityisesti joen kahta puolen olevia suojavaähykkeitä, jotka on perustettu luonnon monimuotoisuuden lisäämiseksi ja ravinne päästöjen vähentämiseksi pelloilta Itämereen. Koska jokipenkat ovat monin kohdin muodoiltaan haastavia, on niiden hoitaminen lampaiden avulla tehokkainta ympäristönhoitoa. Susien hyökkäykset lampaiden kimppuun valitettavasti hankaloittavat merkittävästi tätä tärkeää luonnonhoitotyötä.

Elektroniset valoa ja ääntä tuottavat karkottimet ovat tilan laidunalueella jatkuvassa käytössä, samoin ns. Scary man –karkotin. Laidunalueilla ja laajalla alueella tilan ympärillä on jatkuva reaaliaikainen kameravalvonta, jolla pyritään tunnistamaan lähestyvät uhkatekijät. Uuhet kesällä syntyneine karitsoineen kerätään laitumelta joka ilta sisälle vahinkojen välttämiseksi.

Tilan eläinmäärä kesäaikaan suojakaistojen hoitamiseksi on kuitenkin niin suuri, että kaikkia eläimiä ei ole mahdollisuus hakea sisätiloihin suojaan laidunkaudella. Lisäksi se teettää valtavasti lisätoita ja ylimääräiset kuljetukset susien takia lisäävät eläinten stressiä ja myös hygieniariskit kasvavat, kun eläimet kuljetetaan samoihin yösuojiin pedoilta turvaan.

Kaikki laitumet ja eläimet tarkistetaan aina päivittäin samalla kun myös aitojen kunto tarkistetaan. Osalla eläimistä on käytetään gps-pantoja, sillä susi hyökkäyksen jälkeen katras on usein hajallaan ja peloissaan paettuaan petoja. Gps-pantojen avulla niiden löytäminen helpottuu, mutta valitettavasti ennakoivaa apua vahinkojen torjuntaan pannoista ei ole.

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: Toimenpiteiden avulla on onnistuttu rajoittamaan vahinkojen määrää. Ilman toimenpiteitä vahinkojen määrä olisi todennäköisesti merkittävästi suurempi.

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: 7

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: Viime talvena Paimion reviirillä tavattiin seitsemän sutta samanaikaisesti, mutta lajin tyyppillisen käyttäytymisen mukaan ei kesäkaudella ole nähty koko laumaa koossa yhtä aikaa. Riistakameran kuvien sekä tehtyjen näkö- ja jälkihavaintojen perusteella alueella liikkuu aktiivisesti useita eri yksilöitä 1-4 yksilön ryhminä.

Välitoimenpiteet

9.8.2023 Hakija ilmoitti että susi oli yöllä havaittu tiellä lähellä lammaslaidunta suuntana lampaille päin. Autoilija oli pysähtynyt suden eteen ja susi oli kääntynyt pois. Tapahtumasta on Tassumerkintä.

8.8.6.2023 Lausunto Lounais Suomen poliisilaitos

Tällä hetkellä Poliisilla ei ole toimenpiteitä käynnissä liittyen suteen ko alueella. Hätäkeskuksen poliisille välittämiä tehtäviä/yhteydenottoja jotka liittyvät suteen 1.6.2023- 8.8.2023 on yksi kappale joka liittyy lammasvahinkoon Vaskiolla 23.7.2023

9.8.2023 Selvitys, Sähköposti Susi -life

Suomen riistakeskus on selvittänyt tilan toimenpiteet joka on tehty lampaiden suojelemiseksi. Susi life- projekti on tehnyt yhteistyötä tilan kanssa ja yhdessä on pohdittu ja toteutettu suojaustoimenpiteitä vahinkojen estämiseksi.

10.8.2023 Lausunto, puhelin

Salon maaseutuviranomainen vahvasti esitetty lammasvahingot. Maaseutuviranomainen ilmaisi vakavan huolen tilanteesta ja korosti lammasvahinkojen merkityksellisyyttä.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvan seuraavasti:

Susi 1 kpl 10.8.2023 - 30.8.2023

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 kohta: viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi

Poikkeusluvalla voidaan metsästää yksi erityisen merkittäviä vahinkoja aiheuttanut susi päätöksen karttaliitteeseen rajatuilta alueelta laidunlohkoilta ja niiden välittömästä läheisyydestä kartaan merkitylle alueelle ehdot - kohdassa mainituin ehdoin edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueelle siihen muutoin säännösten edellyttämä oikeus.

Menettelytapa

Metsästys voi tapahtua ainoastaan vahtimismetsästyksenä. Poikkeuslupa voidaan kuitenkin käyttää myös akuutissa tilanteessa jos susi havaitaan laitumella tai sen välittömässä läheisyydessä esimerkiksi tarkastuskäynnin yhteydessä tai riistakamerahavainnon perusteella.

Poikkeuslupa-alue

Päätöksen karttaliitteessä merkitty alue

Poikkeukset moottoriajoneuvon käytön rajoituksiin ja pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskeviin kieltoihin

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 32 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista seuraavasti: metsästyksessä saa ampua maalla kulkevasta moottorikäyttöisestä ajoneuvosta (auto, mönkijä, traktori), sen suojasta tai välittömästi sen pysäyttämisen jälkeen. Metsästysaseen on kuitenkin oltava moottorin käydessä lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan.

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 35 §:ssä säädetyistä

metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä seuraavasti:
metsästysasetta saa tämän poikkeuslupan mukaisen pyynnin yhteydessä kuljettaa maastossa metsästyslain 35 §:n 3 momentin estämättä maalla kulkevalla moottorikäyttöisellä ajoneuvolla (auto, mönkijä, traktori). Metsästysaseen on kuitenkin oltava moottorin käydessä lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan.

Lisäksi Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista seuraavasti: pyynnissä on sallittu keinotekoiset valonlähteet, valonvahvistimet ja yötähtäimet.

Ehdot

Poikkeuslupan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeuslupan nojalla voidaan pyytää päätöksen karttaliitteessä rajatuilla alueilla edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeuslupan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeuslupan käyttötarkoituksen vuoksi lupaa ei saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Toimenpiteiden suorittamiseen saa osallistua kerrallaan korkeintaan 30 henkilöä.

Poikkeuslupan saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee: 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; sekä 3) huolehtia, että poikkeuslupan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeuslupan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle. Ilmoitus tehdään asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle sähköpostilla. Riistanhoitoyhdistyksen sähköpostiosoite on salo @rhy.riista.fi.

Metsästysasetuksen 23 §:n 5 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Poikkeuslupan nojalla pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava Lounais-Suomen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä. Lisäksi jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava Lounais-Suomen poliisilaitokselle. Ilmoitukset tehdään sähköpostitse osoitteeseen tilannekeskus.turku@poliisi.fi.

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3

momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 32 §:ssä ja 35 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista sekä luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista. On huomioitava kuitenkin, että moottoriajoneuvossa moottorin käydessä metsästysaseen on oltava lataamaton ja sijoitettuna suojukseen tai suojattuun tilaan. Muutoin pyynnissä ja eläimen tappamisessa on sallittu käyttää ainoastaan metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sallittuja pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä.

Poikkeusluvan nojalla saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava Luonnonvarakeskukselle oheisena liitteenä olevan ohjeen mukaisesti. Poikkeusluvan saajan on otettava yhteyttä Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille ja Metsähallituksen erätarkastajalle poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta. Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa tai jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle osoitteeseen varsinais-suomi@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen kirjaamo.lounais-suomi@poliisi.fi, sekä Metsähallituksen erätarkastajalle sähköpostilla tommy.suonpaa@metsa.fi:

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero, saalisyksilö, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi tulee ilmoittaa ampujan nimi ja metsästäjännumero.

Lisäksi on tehtävä välittömästi tekstiviestillä saalisilmoitus Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle. Tekstiviestillä on ilmoitettava, kun susi on saatu saaliiksi ja tieto pyynnin aloituspaikasta. Suomen riistakeskuksen puhelinnumero on: 029 431 2342 (Jörgen Hermansson)

Metsään haavoittuneena jääneestä sudesta on viipymättä ilmoitettava poliisille ja Suomen riistakeskuksen Varsinais-suomen aluetoimistolle.

Jos pyynnissä saadaan saaliiksi pannaotettu susi, on panta toimitettava välittömästi Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään. Lisäksi on noudatettava, mitä muussa lainsäädännössä säädetään taikka viranomaisten antamissa päätöksissä tai määräyksissä määrätään sekä niitä yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia ehtoja, jotka on asetettu luvansaajan aluetta koskeviin metsästysoikeuksiin tai -lupiin.

Päätöksen perustelut

KESKEISET SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Susi on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla

metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädettyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella:

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeuslupan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeuslupan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeuslupan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1-3 kohdassa säädettyjä poikkeuslupan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeuslupan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa,
 - 2) poikkeuslupan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen haetulla poikkeuslupa-alueella,
 - 3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeuslupan hakuperusteeseen ja
 - 4) toimenpiteet, jotka poikkeuslupan sijasta voitaisiin toteuttaa.
- Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetty poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyä suttu koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien

henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyyhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ssä säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 21 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeusluvalla saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, sauron ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeusluvalla voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydettävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksessä poronhoitoalueen ulkopuolella annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa. Poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksessä metsästysvuonna 2022-2023 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (132/2023) 1 §:n mukaan aikavälillä 1.2.-31.7.2023 poikkeusluvalla saaliiksi saatujen susien määrä saa olla enintään 28 yksilöä poronhoitoalueen ulkopuolella. Asetuksen 2 §:n mukaan säädettyyn määrään ei lueta susia, jotka on saatu saaliiksi ennen asetuksen voimaantuloa. Asetuksen 2 §:ssä todetaan edelleen, että säädettyyn määrään luetaan poliisin määräyksellä poistettut, liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet.

Uutta metsästysvuotta (1.8.2023 -31.7.2024) koskevaa suden metsästystä rajoittavaa maa- ja metsätalousministeriön asetusta ei ole annettu. Suomen riistakeskuksella on kuitenkin valtuudet myöntää poikkeuslupia tästä huolimatta.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019.

Hoitosuunnitelman päivityksessä kohdassa ”Reagointi toistuvaa haittaa ja ongelmia sekä vahinkoja tai uhkaa aiheuttaviin susiin” todetaan seuraavaa:

”Haittaa tuottavaan susiyksilöön voidaan puuttua Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tai poliisin määräyksellä. Osa susireviireillä asuvista kansalaisista kokee, että poliisi ei puutu tai puuttuu vasta äärimmäisissä tapauksissa suden tuomaan turvallisuushintaan. Vahinkoperusteisen poikkeusluvalla hakeminen Suomen riistakeskukselta koetaan hankalaksi ja luvan saamisen kriteerit kohtuuttomiksi. Niissä tapauksissa, kun poikkeuslupa on saatu, tekevät poikkeusluvalla tiukat ehdot suden pyytämisen vaikeaksi. Näin on syntynyt tilanne, jossa paikalliset kokevat, ettei heillä ole keinoja puuttua ongelmia tuottavien susien käyttäytymiseen. Tällöin voi nousta tunne, että viranomaiset tai riistahallinto eivät ota

paikallistasolla koettuja huolia vakavasti."

"Poliisilaissa on säädetty poliisimiehen oikeudesta ottaa kiinni ja viimesijaisena keinona lopettaa eläin, joka aiheuttaa vaaraa ihmisen hengelle, terveydelle tai huomattavaa vahinkoa omaisuudelle. Eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisukannanotossa on todettu poliisilain käyttöalan rajoitukset. Oikeusasiamiehen mukaan poliisilain soveltamisalaksi jää lähinnä reagoiminen sellaisiin nopeasti yhä uhkaavammaksi kehittyviin, ihmisen hengelle tai terveydelle vaaraa aiheuttaviin taikka omaisuudelle huomattavaa vaaraa aiheuttaviin tilanteisiin, joissa ei ole aikaa selvittää metsästyslain tai -asetusten soveltamisedellytyksiä."

"Erityisesti on huomioitu, että poliisilain mukaisesti toteutettujen susiyskilöiden poistojen tarkoituksena ei ole toimia ennakoivana tai kantaa säätelevänä tekijänä. Niissä yleistä turvallisuutta heikentävissä tilanteissa, jotka eivät ole poliisilain soveltamisen näkökulmasta välittömiä, mutta jotka kuitenkin ovat toistuvia, on Suomen riistakeskuksella toimivalta arvioida tilannetta ja toimia metsästyslaissa säädetyin edellytyksin."

"Sudet aiheuttavat vahinkoja myös tuotanto- ja kotieläimille, joista vahingot kohdistuvat lähinnä poro- ja lammastalouteen sekä koiriin. Maa- ja metsätalousministeriön koolle kutsuman erävalvonnan yhteistyöryhmän linjausten mukaan päätökset omaisuusvahinkoja aiheuttavien susien poistamisesta kuuluvat pääasiassa Suomen riistakeskuksen toimivaltaan. Linjaus pohjautuu oikeuskanslerin ja oikeusasiamiehen ratkaisuihin. Jos omaisuusvahinkoihin liittyy uhkaa myös ihmisten turvallisuudelle, tällöin myös poliisi toteuttaa tapauskohtaista harkintaa."

"Lähtökohtana on, että koti- ja tuotantoeläimille aiheutuvia vahinkoja pyritään estämään ennalta. Niissä tilanteissa, joissa sudet aiheuttavat erityisen merkittäviä vahinkoja, eikä ennaltaehkäisystä ole riittävää apua, susi on mahdollista tappaa vahinkoperusteisella poikkeusluvalla. Suomen riistakeskus tekee näistä poikkeusluvista päätökset metsästyslain sekä valtioneuvoston asetuksen perusteella. Lisäksi eri oikeusasteiden ratkaisut linjaavat poikkeuslupapäätöksiä. Metsästyslaissa on säädetty ne edellytykset, joita Suomen riistakeskuksen tulee tapauskohtaisesti arvioida poikkeuslupaa myönnettäessä. Arvioitavia asioita ovat muun tyydyttävän ratkaisun käyttö vahinkojen ehkäisemiseksi, suotuisan suojelutason säilyminen sekä se pystytäänkö poikkeuksella ehkäisemään erityisen merkittävien vahinkojen syntymistä. Jokaisessa vahinkotapauksessa tehdään tilannekohtaista arviointia, eikä yleislinjausta päätöksenteolle voida luoda."

Lisäksi Poliisihallitus on täsmentänyt ohjeistusta poliisilaitoksille tässä asiakokonaisuudessa. Uusin päivitetty ohje on julkaistu 10.2.2022. Ohjeistuksen mukaisesti tämä käsittelyssä oleva asia kuuluu Suomen riistakeskuksen toimivaltaan.

NATURA-ARVIOINNIN TARVE

Natura-arviointia ei ole tarve tehdä, koska Suomella on poikkeus suden osalta luontodirektiivin II-liitteen velvoitteista.

SUOTUISAN SUOJELUN TASO

Susi kuuluu luontodirektiivin liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeinä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin eläinlajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Suomessa susi on ollut metsästyslain 37 §:n 3 momentin nojalla 1.3.2011 lukien aina rauhoitettu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienenemään ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä.

Vahvistetun susikannan hoitosuunnitelman mukaan suotuisa suojelun taso saavutetaan turvaamalla kunkin susilauman elinvoimaisuus. Suomi on pitkään tavoitellut suotuisaa suojelun tasoa tiukan suojelun keinoin, siinä kuitenkin onnistumatta. Susikannan suojelu onnistuu vain, jos susien kanssa samalla alueella asuvien ja toimivien ihmisten huolet ja tarpeet otetaan kannanhallinnassa huomioon. Uudella reviiriakohtaisella tarkastelulla pystytään paremmin turvaamaan susilaumojen elinvoimaisuus ja paikallisten toimijoiden mukanaolo susikannan hoidon suunnittelussa ja toimeenpanossa.

Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan pienin elinvoimainen susikanta on 25 lisääntyvää paria. Tämä tavoite on mahdollista saavuttaa poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueella, jossa on riittävästi elintilaa vähimmäistavoitteen suuruiseksi susikannalle siten, että myös vahingot siellä pysyvät kohtuullisina. Laumojen määrää sekä susikannan ja laumojen elinvoimaisuutta arvioidaan vuosittain Luonnonvarakeskuksen suorittaman kanta-arvion avulla. Luonnonvarakeskus on julkaissut 14.6.2023 viimeisimmän arvionsa Suomen susikannan tilasta (Susikanta Suomessa maaliskuussa 2023, Heikkinen, Samuli; Valtonen, Mia; Johansson, Helena; Helle, Inari; Herrero, Annika; Mäntyniemi, Samu; Kojola, Ilpo). Julkaisun pysyvä osoite on <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-380-744-0>. Kanta-arvion sisältö avataan tarkemmin myöhemmin tämän päätöksen perusteluissa.

Luonnonvarakeskus on arvioinut susikannan kestävästi vähentymättä kokonaispoistuman, joka poistaa kannan yksilöistä 30 % vuodessa (19.1.2015, Dnro 51/00 04 05/2015). Arviossa oletetaan, ettei pyynti ole selvästi valikoivaa suden iän, sukupuolen tai lisääntymisstatuksen suhteen.

Susilauman kyseessä ollessa susilauman elinvoimaisuuden turvaamiseksi poikkeuslupan käytössä tulee pyrkiä valikoimaan pyydettyä yksilöä. Pyynti tulee pyrkiä kohdistamaan lauman nuoreen yksilöön, jolloin todennäköisimmät vaikutuksen lauman elinvoimaisuudelle jäävät vähäisimmiksi. Susilauman johtavan alfayksilön tappamisen vaikutukset ovat hyvin tilannesidonnaisia ja mahdolliset vaikutukset moninaisia. Erityisesti alfanaaraan tappaminen voi johtaa lauman elinvoimaisuuden heikkenemiseen tai lauman häviämiseen. Keskeistä on, pystyykö toinen naaras ottamaan tapetun yksilön paikan. Toisaalta alueen susimäärä saattaa myös kasvaa, jos nuoret yksilöt eivät lähde hakemaan uutta elinaluetta johtavan yksilön menettämisen jälkeen. Alfayksilön tappaminen voi johtaa myös lauman aiheuttamien ongelmien ja haittojen määrän kasvuun. Alfauroksen tappaminen voi johtaa myös siihen, että lauman saalistustehokkuus laskee. Jos susireviiriltä sen sijaan pyydetään iäkäs

naaras, joka korvautuu nuoremmalla naaraalla, paikallinen susilauma saattaa olla aikaisempaa elinvoimaisempi. Poikkeusluvaa myönnettäessä laumaan on siksi kiinnitettävä huomiota pyynnin kohteena olevan lauman yksilömäärään. Metsästyksen vaikutukset susilaumalle ovat vähäisimmät, vaikka se kohdistuisi alfayksilöönkin, kun lauman yksilömäärä on riittävän suuri ja lähiseudulla on muitakin elinvoimaisia susilaumoja.

Jos olemassa olevaa tutkimustietoa (ks. Borg ym. 2014; Journal of Animal Ecology (DOI 10.1111/1365-2656-12256) suhteutetaan Suomen susikannalle ominaiseen laumakokoon, voidaan olettaa, että lauma häviää molempien alfojen poistumisen seurauksena suuremmalla kuin 75 %:n todennäköisyydellä. Yhden alfan poistumisen vaikutus on yhteydessä alfan sukupuoleen: naaraan poistumisen jälkeen pysyvyyden todennäköisyys on noin 50 % ja uroksen poistumisen jälkeen noin 80 %. Metsästyksen ajoittuminen kevättalveen, lähelle suden pariutumiskautta, on omiaan pienentämään samana vuonna tapahtuvan lisääntymisen todennäköisyyttä, mutta alfan poistumisen ajoittuminen ei välttämättä heijastu lauman pysyvyyteen pidemmällä aikavälillä. Lisäksi tietyn reviirin uudelleenasettamisen aikataulu on Luonnonvarakeskuksen julkaisemattoman aineiston mukaan yhteydessä maantieteellisiin etäisyyksiin, joita laumasta tyhjentyneellä reviirillä on lähimpiin susilaumoihin.

Tässä tapauksessa tarkastelussa oleviin susiyksilöihin on syytä epäillä että vahinkoa tekevät sudet ovat laumaan kuuluvia. Lauman pyyntiä johtaa alfayksilöt ja näin ollen on syytä epäillä että mukana on sekä alfayksilöitä että tämän vuoden pentuja. Alueellisesti tarkasteltuna sallitun toimenpiteen (susien tappaminen) toimeenpano on kokonaisuutena harkiten mahdollista, koska lähialueella on useita elinvoimaisia laumoja.

Korkein hallinto-oikeus on todennut päätöksessään (10.9.2006, taltionro 1499) seuraavasti: poikkeusluvasta päättävä taho (Suomen riistakeskus) on velvollinen varmistamaan, että kukin päätös on luontodirektiivin ja kansallisten säädösten mukainen, niin että kulloinkin kysymyksessä oleva metsästys ei vaaranna suotuisaa suojelutasoa ja että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susisaalista (Suomen riistakeskuksen tekemien päätösten nojalla saaliiksi saadut sudet ja poliisilain nojalla saaliiksi saadut sudet) sekä susien muita kuolinsyitä (kuten tietoon tulleet salametsästystapaukset sekä liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet). Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa erityisesti alfanaaraiden päätymistä saaliiksi yhdessä Luonnonvarakeskuksen kanssa.

Elokuun 2022 alussa alkaneen metsästysvuoden 2022-2023 aikana on Suomen riistakeskuksen tietoon on tullut 64 kuollutta sutta, joista 48 poronhoitoalueella ja 16 poronhoitoalueen ulkopuolelta. 1.8.2023 alkaneen metsästysvuoden aikana ei ole vielä Suomen riistakeskuksen tietoon tullut kuolleita susiyksilöitä. Tällä hetkellä (9.8.2023) on voimassa kaksi vahinkoperusteista poikkeusluvaa, joista toinen Pohjanmaalla ja toinen Satakunnassa.

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-342/05 (komissio v. Suomi) 14.6.2007 antaman tuomion 29 kohdassa todetaan seuraavaa: Näin ollen tällaisia poikkeuksia voidaan myöntää poikkeuksellisesti silloin, kun on asianmukaisesti osoitettu, että niillä ei entisestään huononnetta kyseisten kantojen epäsuotuisaa suojelun tasoa tai estetä kyseisten kantojen suotuisan

suojelun tason ennalleen saattamista. Samaan tapaan kuin komissio on todennut luontodirektiivissä tarkoitettusta yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta antamissaan ohjeissa (Guidance document on the strict protection of animal species of community interest provided by the Habitats Directive 92/43/EEC, lopullinen versio, helmikuu 2007), ja etenkin näiden ohjeiden III osaston 47-51 kohdassa tekemissään päätelmissä, voidaan todeta, että ei ole suljettu pois, että vähäisen yksilömäärän tappaminen ei vaikuta luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, joka on susikantojen suotuisan suojelun tason säilyttäminen niiden luontaisella levinneisyysalueella. Tuomion mukaan tällainen vähäinen poikkeus on asianomaisen lajin kannalta neutraali.

Edellä mainittuihin tietoihin perustuvassa päätösharkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei sallitusta pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevien populaatioiden rakenteelle (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17), koska tilanteessa on kyse ainoastaan yhden suden poistamisesta. Näin ollen sallittu toimenpide ei myöskään vaaranna susikannan rakennetta alueella.

Tämän poikkeuslupapäätöksen perusteena on edellä kuvatut tiedot ja linjaukset ja samalla on huomioitu muut aiemmin tehdyt päätökset ja Suomen riistakeskuksen seuraaman susisaaliin sekä muun kuolleisuuden määrän. Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka tässä tapauksessa myönnetään poikkeuslupa, joka voi kohdistua myös alfa-yksilöihin, niin poikkeamisella ei haitata suotuisan suojelun tason säilymistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

POIKKEUSLUVAN KOOHTEENA OLEVAN RIISTAELÄIMEN KANTA HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA, MAAKUNNASSA SEKÄ KOKO VALTAKUNNASSA

Susikannan tila valtakunnassa

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion (14.6.2023) mukaan susien yksilömäärä on kasvanut noin seitsemällä prosentilla ja perhelaumojen määrä noin 14 prosentilla maaliskuun 2022 tilanteeseen verrattuna.

Maaliskuussa 2023 Suomessa oli todennäköisimmin yhteensä 62 parin tai perhelauman asuttamaa susireviiriä (90 % todennäköisyysväli: 59–64). Perhelaumojen todennäköisin määrä oli 42 (40–46) ja parin asuttamien reviireiden määrä vastaavasti 19 (16–23). Kokonaan Suomen puolella oli 35 perhelaumaa (33–39) ja 17 paria (14–21). Laumareviireistä seitsemän (6–7) ja parin reviireistä kaksi (2–3) sijaitsi Suomen itäisen valtakunnanrajan molemmin puolin (ns. rajareviirit). Läntisessä Suomessa oli 28 (26–31) perhelauman ja 11 (8–14) parin asuttamaa reviiriä, vastaavasti itäisessä Suomessa arvioitiin olleen 13 (12–14) perhelaumaa ja kahdeksan (6–10) paria. Poronhoitoalueella arvioitiin liikkuneen yhden (0–1) lauman.

Suomessa havaittujen perhelaumojen määrä oli maaliskuussa 2023 noin 14 % suurempi kuin maaliskuussa 2022. Parien määrä oli noin 17 % pienempi kuin vuonna 2022. Verrattaessa kokonaan Suomen puolella liikkuneiden laumojen todennäköisintä määrää vuotta aiempaan arvioon kasvuksi saadaan 9 %, kun taas kokonaan Suomen puolella eläviä pareja on 19 % vähemmän.

Suomen susikannan koko on kuluvalle vuosituhannella vaihdellut voimakkaasti. Susikanta on kasvanut yhtäjaksoisesti vuodesta 2017. Reviirien statuksen (perhelauma, pari) ja laumojen yksilömäärien arviointiin käytettiin kultakin tarkasteltavalta alueelta kirjattuja havaintoja, tunnettua kuolleisuutta sekä DNA-analyyssejä. Lisäksi osassa reviireitä on tehty erillistä maastotyötä. Vuodenkierrossa susien määrä on pienimmillään maaliskuussa ennen huhti–toukokuussa tapahtuvaa pentujen syntymistä. Susikannan muuttumista maaliskuun jälkeen kuvataan populaatiomallilla, joka perustuu tutkimustietoon suden pentutuotosta ja kuolleisuudesta. Jos kannanhoidollista metsästystä ei tapahdu, susilaumojen ennustetaan olevan vuoden 2023 marraskuussa 30–55 (90 % todennäköisyydellä) ja seuraavan vuoden maaliskuussa 27–51.

Susikannan tila maakunnassa

Suurin osa Suomen susireviireistä on Länsi-Suomessa, jossa yhteenlaskettu laumareviirien määrä on kasvanut kahdella yhteensä 28 reviiriin. Varsinais-Suomi on osa Lounais-Suomen reviirirypästä ja alue, jossa on eniten susireviirejä koko Suomessa. Ensimmäinen susireviiri muodostui maakunnan alueelle 2004 tai 2005. Sen jälkeen susikanta on ollut kasvussa. Viimeisimmässä Luonnonvarakeskuksen virallisessa kanta- arviossa Varsinais-Suomessa oli 10 perhelaumaa (6 perhelaumaa 2021, 9 perhelaumaa 2022). Valtaosa maakunnan maapinta-alasta on joko perhelaumojen tai susiparien reviirialuetta. Lounaisen Suomen susipopulaatio elää tasaisessa ja runsaassa ravintotilanteessa. Hirvieläinkannat ovat runsaat ja alueella on siten muuhun Suomen verrattuna huomattavasti paremmat saalistusmahdollisuudet susille. Kaiken kaikkiaan näyttää siltä, että etenkin valkohäntäpeurakanta vaikuttaa positiivisesti susikannan tuottavuuteen ja myös mahdollistaa pienempiä reviirejä ja samalla tiheämmän susikannan.

Susikannan tila hakemusalueella

Kanta-arvion perusteella hakemusalue kuuluu tunnettuun laumareviirialueeseen (Paimion laumareviiri nro 5) Riistavahinkorekisteriin tallennettujen kevään ja kesän 2023 uusimpien havaintojen perusteella alueella liikkuu nykyin (8.8.2023) susia. Kevättalvella, kanta-arvion mukaan, reviirillä oli merkkejä susien kiimasta. Oletettavasti reviiriin on syntynyt pentue keväällä 2023. On oletettavaa että alfayksilöt ja pennut jo liikkuvat yhdessä laumana aiheuttaen ko vahingot.

Lounaisen Suomen reviiriryppäeseen syntyy vuosittain arviolta yli sata sudenpentua ja alueella on jatkuvasti suuri määrä reviirittämiä vaeltajia ja nuoria susia. Riistavahinkorekisterissä onkin runsaasti havaintoja koko reviirialueelta ja myös naapurireviirialueilta. Havaintojen perusteella on mahdotonta varmuudella arvioida ko. susiyksilöiden statusta (nuori vai alfa). Hakemusalueen sijainti ja tehdyt havainnot pitkin kevättä ja kesää viittaavat kuitenkin siihen, että ko. sudet kuuluvat reviirialueen laumaan. Hakemusalue on käytännössä reviirien ympäröimä, sillä 2 Raaseporin, 4 Somerniemen, 6 Mellilän laumareviirit ja 3 Kemiön parireviiri käytännössä rajoittuvat hakemusalueen 5 Paimion reviirialueeseen.

TAI YKSILÖIDEN KÄYTTÄYTYMINEN HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA

Alue sijaitsee avoimella viljeltyllä maaseutualueella, jossa on paljon tilakeskuksia ja omakotitaloja. Hakemusalue sijaitseen oin 4 km päässä Salo /Halikon kaupunkitaajamaaalueesta sekä rajoittuu Hajalan kyläalueeseen

Vahingot, selkkaukset ja vahinkoriski

Ko. olevat sudet ovat kesän aikana toistuvasti hyökänneet kotieläinten kimppuun. Ko hyökkäykset ovat kaikki kohdistuneet viimeisen kannanarvion oletetulle Paimion reviirialueelle. Reviirirajaus ja suurepetoyhdyshenkilöiden toteamat riistavahinkorekisteriin merkityt havainnot susista sekä susien aiheuttamat vahingot osoittavat että samat sudet toistuvasti hyökkäävät kotieläinten, erityisesti lampaisiin omalla reviirialueella.

Samat sudet ovat todennäköisesti aiheuttaeet seuraavat kotieläinvahingot ja vaaratilanteet kesän aikana.

24.6. Salo, Hajala, Kahta hevosta raadeltu takajaloista

7.7. Paimio, Hevonpää, 5 karitsaa kuolleen

23.7. Salo, Vaskio, 11 kuollutta lammasta , yhteensä

28.7. Salo, Vaskio, sudet ahdistelivat hevosia hevosaitauksessa. Sudet karkotettiin

4.8. Salo, Hajala, 25 uuhia kuolleen ja 17 raadeltuna

5.8. Salo, Hajala, Sudet tulivat uudestaan seuraavana yönä laitumelle, mutta ne saatiin karkotettua ennen vahinkojen syntymistä.

5.8. Salo Hajala. Susi karkotettiin pois läheltä lammassaitausta.

Riistavahinkorekisteriin merkityt susihavainnot, selkkaukset ja todetut vahingot osoittavat että sudet ovat toistuvasti ja kiihtyvällä tahdilla hyökänneet kotieläimiin erityisesti Salon kaupungin Hajalan ja Vaskion alueella. Riski uusille hyökkäyksille on ilmeinen.

VIRANOMAISTEN, JULKISIA HALLINTOTEHTÄVIÄ HOITAVIEN ORGANISAATIOIDEN JA TUTKIMUSLAITOSTEN TIEDOT JOTKA LIITTYVÄT POIKKEUSLUVAN HAKUPERUSTEESSEN

Poliisilta saadun selvityksen mukaan tällä hetkellä hakemusalueella ei ole suteen liittyviä poliisin määräyksiä tai toimenpiteitä käynnissä.

Suomen riistakeskus on puhelimitse 10.8.2023 selvittänyt maaseutuviranomaisen tietoja koskien yllä mainittuja vahinkotapahtumia. Maaseutuviranomainen vahvistaa tapahtumat. Hevosiin liittyviin selkkauksiin ei ole tehty vahinkoilmoitusta maaseutuviranomaiselle.

TOIMENPITEET, JOTKA POIKKEUSLUVAN SIJASTA VOITAISIIN TOTEUTTAA

Saadun selvityksen mukaan tilalla on käytössä sähköistetyt susiaidat ja aitoja rakennetaan jatkuvasti lisää. Tila tekee tiivistä yhteistyötä Susilife-projektin kanssa ja tilalla on käytössä useita susivahinkoja estäviä toimenpiteitä. Susilife projektin tilanneraportti 7.8.2023 susivahingon yhteydessä kuvaa toimenpiteitä seuraavalla tavalla:

" Susilife- hanke on tehnyt yhteistyötä tilan kanssa vuodesta 2021. Laitumet sijaitsevat tiedetyllä susireviirillä. Tilalliset ovat olleet aktiivisesti

hankkeeseen yhteydessä. Tilalla on ollut suden aiheuttama lammasvahinko aiemmin vuosina 2020 ja 2022. Tilalla on pystytetty vuosina 2022 ja 2023 hankkeen toimittamaa, sekä MMM:n erityisavustuksella hankittua petoaitaa. Keväällä 2023 hanke toimitti teräsketjua petoaidan ojan ylitysten tekemiseen. Tilalla on kokeiltu viime vuosina myös hankkeen toimittamia valvontakameroita, riistakameroita, Foxlight valokarkottimia, Gritter Citter ääni-valokarkottimia, sekä Scaeryman ääni-valo-ihmishahmo -karkottimia. Näiden lisäksi tilalla on ollut lainassa laumanvartijan tehtäviä hoitavia laamoja.

Tänä keväänä tilalta otettiin yhteyttä. Ennen laidunkauden alkua oli tehty havaintoja neljästä sudesta laitumien läheisyydessä muutaman kerran. Laidunalueilta oli löytynyt myös susien syömiä peuran luurankoja. Tein tilakäynnin toukokuun puolivälissä ja toimitin tarvikkeita suojaukseen. Tilalla rakennettiin käyntini aikaan erään laitumen petoaitaa. Tila oli hankkinut myös lähialueelta lisämaata laidunnukseen, johon toivoivat saavansa petoaitaa riistakeskukselta. Ohjasin tekemään hakemuksen riistakeskukselle normaalikäytännön mukaisesti. Tällä tilakäynnillä asensin yhden hankkeen burrel-kameran sekä kaksi reolink-kameraa laidunalueita lähestyville oletetuille susien kulkureiteille. Näillä laitumilla ei ole vielä petoaitaa rakennettuna. Nämä laidunalueet sijaitsevat tilan läheisyydessä keskellä valtavaa aukeata jokinotkoissa ja ovat jyrkkäreunaisia peltojen suojavyöhykkeitä.

Tilalla on ollut käytössä tällä laidunkaudella hankkeelta kaksi Reolink-valvontakameraa, yksi Burrel-riistakamera, kaksi kappaletta foxlight valokarkotinta, scaeryman sekä kahdeksan kappaletta Ultracom-poropantoja. Scaerymanin oli tarkoitus kulkea petoaidattomien lampaiden mukana. Ohjeistuksena oli äänen käyttö harvakseltaan yöaikaan. "

Suomen riistakeskuksen selvityksen mukaan suuren laidunlohkomäärän ja lammasmäärän (500 lammasta) takia, kaikkia laitumia ei ole voitu suojata petoaidoilla. Muilla yllä kuvatuilla toimenpiteillä fyysisellä valvonnalla sekä luopumalla tietyistä riskilaitumista vahinkoriski on pyritty hallitsemaan. Lampaita pidetään mahdollisuuksien mukaan avoimilla laitumilla sekä tilakeskuksen läheisyydessä olevilla laitumilla, mikä ei kuitenkaan kattavasti ole mahdollista lampaiden suuren määrän, laidunkierron ja eläinryhmien erillään pitämisen tarpeen takia. Laitumia ja niillä laiduntavia lammaslaumoja on ensimmäisen vahingon jälkeen tarkkailtu ympäri vuorokauden maastokäynnein erityisesti yöaikaan vahinkojen estämiseksi. Susien on kuitenkin todettu liikkuneen toistuvasti tilan ympäristössä myös vahinkotapahtuman jälkeen eikä niiden pelottelu ole saanut niitä poistumaan alueelta pidemmäksi aikaa.

Suomen riistakeskus katsoo, ettei lammaslaitumilla tapahtuvan jatkuvan ja ympärivuorokautisen vartioinnin lisäämistä nykyisestä voida enää pitää kohtuullisena ratkaisuna vahinkojen estämiseksi sen aiheuttaman huomattavan suuren ylimääräisen työmäärän ja kustannuksen takia.

Saatujen selvitysten perusteella lampaiden ja laitumien lukumäärät ovat niin suuria, että kaikkia eläimiä ei ole laidunkaudella mahdollista päivittäin kerätä kiinteiden rakennusten suojaan yöajaksi tai suojata petoaidoilla

Myös susien karkottamisen käytännön toteutukseen on kohteella todettu liittyvän suuria vaikeuksia. Susia on akuuteissa tilanteissa karkotettu tilakeskuksen lähialueelta sekä laitumilta ja niiden tuntumasta näkö- ja

riistakamerahavaintojen perusteella, mutta karkotusten jälkeen susia on edelleen havaittu vahinkokohteen läheisyydessä lyhyen ajan kuluessa.

Maa- ja metsätalousministeriön laatiman Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan Suomessa ei suoriteta suden siirtoistutuksia. Jos susi siirrettäisiin muualle, ongelmat jatkuisivat todennäköisesti uudella alueella, koska kyseinen susi on oppinut hankkimaan ravintoa tuotantoeläimistä (lammas) asutuksen läheisyydessä.

Seuraamalla suden liikkumista alueella voidaan osaltaan pyrkiä ennaltaehkäisemään vahinkoja ja kohdentamaan ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä. Maaston ollessa lumipeitteinen voidaan lumijälkiä tutkimalla tehdä havaintoja suden liikkumisesta, mutta suden pitkistä ja nopeista siirtymisistä johtuen jälkien tutkiminen ei tällöinkään estä aukottomasti vahinkojen syntyä. Lumettoman maan aikana suden liikkumisen seuraaminen jälkien perusteella on kuitenkin melkein mahdotonta ja havainnot rajoittuvat näköhavaintoihin, kamerakuviin ja vahinkotapauksiin.

Kun otetaan huomioon tilan lampaiden ja laitumien määrä, tehdyt suojaustoimet ja niistä huolimatta jo aiheutuneet toistuvat vahingot, sekä susihavaintojen jatkuminen ja lisääntyminen tilan ympäristössä, katsoo Suomen riistakeskus, että lisävahinkojen estämiseksi ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua tällä hetkellä käytettävissä kuin suden tappaminen.

Edellä mainituilla perusteilla Suomen riistakeskus katsoo, että hakemusalueella ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua ongelman ratkaisemiseksi kuin yhden suden tappaminen poikkeusluvan nojalla.

Suomen riistakeskus kuitenkin toteaa, että lammastilalla tulee jatkaa petovahinkojen ennaltaehkäisyn kehittämistä tulevaisuutta tarkastellen, jotta vastaavilta vahingoilta voitaisiin jatkossa välttyä.

RAJATTU ALUE

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät. Päättösharkinnassa on otettu huomioon susien aiheuttamat vahingot ja vahingonuhka. Poikkeuslupa on myönnetty vahinkojen kohteena olevan tilan aidatuille laidunalueille, sekä niiden välittömään läheisyyteen (päättöksen karttaliitteet). Lähilaitumilla vahingonuhka on erityisen suuri alueella jo tapahtuneen vahingon ja toistuvien susihavaintojen vuoksi. Suomen riistakeskus katsoo poikkeuslupa-alueen olevan tarkoituksenmukainen, jotta voidaan varmistua mahdollisimman hyvin siitä, että pyynti kohdistuu juuri erityisen merkittävää vahinkoa ja vahingonuhkaa aiheuttavaan suteen.

POIKKEUSLUPA-AIKA

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää korkeintaan 21 vuorokauden ajaksi. Suomen riistakeskus katsoo, että poikkeuslupa on tarpeen myöntää tälle ajanjaksolle tehokkaan pyynnin mahdollistamiseksi ja siten erityisen merkittävien vahinkojen estämiseksi.

Pidemmällä ajanjaksolla pyynnin kohteena oleva yksilö liikkuu todennäköisemmin pyyntialueen sisällä ja se voidaan havaita varmemmin. Lisäksi yksilö voidaan saada todennäköisemmin pyydetyksi, koska voidaan tehdä useampia pyyntiyrityksiä ja muuttaa ja kehittää tarvittaessa pyyntitaktiikkaa. Näin ollen poikkeuslupa on myönnetty 21 vuorokaudelle.

SALLITTU PYYNNIN MÄÄRÄ

Poikkeuslupa on myönnetty hakemuksesta poiketen yhden suden pyydystämiseen. Suomen riistakeskus katsoo, että myönnetyllä poikkeusluvalla voidaan vastata tämän hetkisten tietojen perusteella niihin syihin, jotka hakemuksessa on esitetty. Ellei yhden suden poistaminen ratkaise tilannetta, voi hakija hakea uutta poikkeuslupaa.

TOIMENPITEISIIN OSALLISTUVIEN MÄÄRÄ JA METSÄSTYKSENJOHTAJAT

Suomen riistakeskus katsoo tarkoituksenmukaiseksi, että kerrallaan toimenpiteisiin osallistuvien henkilöiden määrä rajataan 30 henkilöön, ja että toimenpiteisiin nimetään metsästyksenjohtaja ja tarvittava määrä apujohtajia, koska tuolloin toimenpiteisiin osallistuvia voidaan tehokkaasti johtaa ja toimenpiteet tapahtuvat turvallisesti. Aiemmissa Suomen riistakeskuksen myöntämissä vahinkoperusteen nojalla myönnettyissä poikkeusluvuissa on rajattu pyyntiin osallistuvien henkilöiden määrää. Edellä mainitun perusteella osallistujien määrä rajataan 30 henkilöön.

Metsästyslain 30 §:n ensimmäisen momentin mukaan suden poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä, ja metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästysasetuksen 23 §:n kolmannen momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästyksen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä, mikäli metsästys tapahtuu muuten kuin vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

PÄÄTÖKSEEN LIITTYVÄT MUUT POIKKEUKSET

Suomen riistakeskus katsoo, että tässä nimenomaisessa tapauksessa jo syntyneet vahingot ovat erityisen merkittäviä ja enempien vahinkojen

estämiseksi pyynti tulee voida suorittaa mahdollisimman tehokkaasti. Ottaen huomioon alueen olosuhteet, jo syntyneet erityisen merkittävät vahingot ja riskin enempien vahinkojen syntymiseen, Suomen riistakeskus katsoo, että

1) Pyyntin yhteydessä voidaan poiketa päätöksen mukaisesti metsästyslain 32 §:ssä säädetystä maalla kulkevan moottorikäyttöisen ajoneuvon käytön rajoituksesta. Tällöin hakija voi hyödyntää mönkijää, autoa tai traktoria suojana käyttämisessä pysäytettynä laitumen alueella ja ampuu ajoneuvosta välittömästi pysäyttämisen jälkeen, jotta päästään tehokkaaseen pyynnin toteuttamiseen.

2) Lisäksi tässä yhteydessä on tarpeen poiketa metsästysaseen kuljettamista maalla kulkevassa moottorikäyttöisessä ajoneuvossa (mönkijä, auto, traktori) koskevasta metsästyslain 35 §:n 3 momentin kiellosta, koska hakijalla on tähän hyväksyttävä syy.

3) Lisäksi pyynnin yhteydessä voidaan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista siten, että sallitaan yökäyttöön suunniteltujen tähtäinlaitteiden ja keinovalon käyttö pyynnissä. Poikkeuksella varmistutaan, että hämärän aikaan myös yöllä, luvan ollessa voimassa ainoastaan 21 päivää, poikkeuslupa voidaan myös tehokkaasti käyttää sekä edistetään turvallisuutta pyynnissä.

LOPPUYHTEENVETO

Hakija on hakenut karttaan rajatuille alueille poikkeuslupaa kahden suden pyydystämiseksi metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 2 kohdan perusteella.

Hakijalle myönnetään poikkeuslupa yhden erityisen merkittäviä vahinkoja aiheuttaneen suden tappamiseen, hakemusalueella sijaitseville laitumille ja niiden väittömään läheisyyteen, koska muuta tyydyttävää ratkaisua vahinkojen estämiseen ei ole. Yhden suden poistaminen ei haittaa myöskään suotuisan suojelutason säilyttämistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Edellä mainituilla perusteluilla ja ottaen huomioon oikeusohjeissa mainitut säännökset Suomen riistakeskus on tehnyt päätöskohdasta ilmenevän päätöksen.

Päätöksen täytäntöönpano

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentin mukaan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, jos laissa tai asetuksessa niin säädetään tai jos päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön heti, tai jos päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.

Riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että tämä päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, koska poikkeuslupa erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi menettäisi merkityksensä, jos sitä ei voisi panna täytäntöön heti päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.

Edellä olevan perusteella tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan

panna täytäntöön päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.
 Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla muutoksenhakuviranomainen
 voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 41 §:n 1 ja 3 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti,
 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja
 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain
 (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista
 annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 4
 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion
 maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, maa- ja
 metsätalousministeriön asetus Suomen riistakeskuksen ja
 riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2022 ja
 2023 (902/2021) 1 § : n 7 kohta

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta
 alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella.
 Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion
 maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen
 riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Jörgen Hermansson 0294312342 jorgen.hermansson@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
 Julkiset hallintotehtävät

Sauli Härkönen
 Julkisten hallintotehtävien päällikkö

Jörgen Hermansson
 vs. riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5
 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
 SALON SEUDUN RIISTANHOITOYHDISTYS
 LOUNAIS-SUOMEN POLIISILAITOS
 LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA SATAKUNTA -
 VARSINAIS-SUOMI RY
 SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON VARSINAIS-SUOMEN PIIRI
 RY.

MAKSU

Käsittelymaksu 70.00 EUR

LIITTEET

LIITE 1: poikkeuslupa-alue ja laidunlohkot

LIITE 2: Luken saatekirje

LIITE 3: Luken tietolomake

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajankohda

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajankohda jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksut/hallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Turun hallinto-oikeus, PL 32, 20101 Turku
 Käyntiosoite: Turun hallinto-oikeus, Sairashuoneenkatu 2-4, Turku
 Sähköposti: turku.hao@oikeus.fi
 Puhelin: 029 56 42410 Faksi: 029 56 42414

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2020 ja 2021 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1319/2019) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.